

به نام خدا

دانشگاه شهید بهشتی - رشته مهندسی کامپیوتر

درس آزمایشگاه سیستم عامل
استاد آهوز

دستور کار شماره یک :

پیاده سازی مسئله تولید کننده-صرف کننده
با دو روش و مقایسه آنها

اعضای گروه :

امیرحسین جعفرزاده
علی نصرالله پور

متین ارجمند
محمدثه صفاری

فهرست :

۳ مقدمه
۳ چکیده
۳ هدف آزمایش
۳ پیاده سازی مبتنی بر فرایند ها
۳ توضیحات
۴ تصاویر و خروجی
۰ پیاده سازی مبتنی بر نخ ها
۰ توضیحات
۷ تصاویر و خروجی
۷ گزارش نتایج
۸ بررسی و تحلیل نتایج
۸ User Time
۸ System Time
۹ Total CPU Time
۹ Elapsed Time
۹ Memory Usage
۱۰ تابع execp()
۱۱ نتیجه گیری

مقدمه :

این پروژه به پیاده سازی و مقایسه دو مدل مختلف برای حل مسئله کلاسیک «تولیدکننده-صرفکننده» میپردازد.

- روش مبتنی بر فرایندها که با استفاده از سیستم فراخوان fork و کانال ارتباطی pipe انجام شده است.
- روش مبتنی بر نخها که با استفاده از pthreads ، حافظه مشترک (buffer) و ابزارهای همگامسازی mutex و condition variable پیاده سازی شده است.

هدف این گزارش درک تفاوت اشتراک حافظه در فرایندها و نخها و بررسی و مقایسه کارایی دو روش از منظر زمان اجرا و صرف حافظه است.

پیاده سازی مبتنی بر فرایندها (Process-Based) :

طبق تصویر ۱.۱ یک فرایند والد به عنوان تولیدکننده (producer)، اعداد صحیح را تولید میکند و با استفاده از pipe که کانال یکطرفه‌ای است، این داده‌ها را به فرایند فرزند (صرفکننده) ارسال میکند. طبق تصویر ۱.۲ مصرفکننده (consumer) این اعداد را میخواند و مجموع آنها را محاسبه مینماید (تصویر ۱.۳). ارتباط بین فرایندها با عملیات write و read روی pipe انجام میشود که مستلزم انتقال داده بین فضای کاربر و فضای کرنل است.

- استفاده از () fork برای ایجاد فرایند فرزند
- ارتباط از طریق pipe به عنوان کانال یک طرفه
- استفاده از () wait برای هماهنگی اجرا

:producer

```

if (pid > 0) {
    // producer
    printf("producer started\n");
    close(pipefd[0]); // close reading
    for (int i = 0; i < NUMS; i++) {
        write(pipefd[1], &i, sizeof(i));
        printf("produced %d\n", i);
    }
    close(pipefd[1]);
    wait(NULL);
}
    
```

(I.I)

:Consumer

```

else { // pid = 0
    // consumer
    printf("consumer started\n");
    close(pipefd[1]); // close writing

    int value;
    while (read(pipefd[0], &value, sizeof(value)) > 0) {
        sum += value;
        printf("consumed %d\n", value);
    }
    printf("consumer result: sum = %d\n", sum);
    close(pipefd[0]);
    exit(0);
}
    
```

(I.II)

:process.c خروجی

```

consumed 999996
consumed 999997
consumed 999998
consumed 999999
consumer result: sum = 1783293664
    
```

(I.III)

بیاده سازی مبتنی بر نخ ها : (Thread-Based)

در این روش، دو نخ در یک فرایند واحد با استفاده از `pthread_create` ایجاد و اجرا می شوند.

یک نخ تولیدکننده (producer) وظیفه تولید داده ها را دارد (تصویر ۱.۳). طبق تصویر ۲.۲ نخ دیگر مصرف کننده (consumer) داده ها را از بافر حلقوی مشترک دریافت و پردازش کرده و مجموع آنها را محاسبه می نماید (تصویر ۳.۲). برای مدیریت همزمانی و جلوگیری از شرایط رقابتی (race condition)، از `mutex` و دو `condition variable` به نام `cond_empty` و `cond_full` استفاده شده است تا دسترسی به بافر کنترل شود و نخ ها به طور بهینه منتظر بمانند.

برای تضمین اینکه در هر لحظه فقط یک نخ به بافر دسترسی دارد. `cond_empty` : برای اطلاع از خالی بودن بافر استفاده می شود. تولیدکننده روی آن را صدا می زند و هرگاه بافر خالی شود، مصرف کننده آن را `signal` می کند. `cond_full` : برای اطلاع از پر بودن بافر استفاده می شود. مصرف کننده روی آن `wait` را صدا می زند و هرگاه بافر پر شود، تولید کننده آن را `signal` می کند.

- استفاده از `pthread` برای ایجاد نخ های همزمان
- بافر حلقوی (Circular Buffer) مشترک با اندازه ثابت
- `condition variables` و `mutex`

```

void* producer(void* arg) {
    printf("producer started\n");
    for (int i = 0; i < NUMS; i++) {
        pthread_mutex_lock(&mutex);
        while (count == BUFFER_SIZE) {
            // wait for empty
            pthread_cond_wait(&cond_empty, &mutex);
        }
        buffer[count] = i;
        printf("produced %d\n", i);
        count++;
        pthread_cond_signal(&cond_full);
        pthread_mutex_unlock(&mutex);
    }
    return NULL;
}
    
```

:Producer

(۱.۱)

```

void* consumer(void* arg) {
    printf("consumer started\n");
    int sum = 0;
    int consumed_value;
    for (int i = 0; i < NUMS; i++) {
        pthread_mutex_lock(&mutex);
        while (count == 0) {
            // wait for full
            pthread_cond_wait(&cond_full, &mutex);
        }
        consumed_value = buffer[count - 1];
        count--;
        printf("consumed %d\n", consumed_value);
        sum += consumed_value;
        pthread_cond_signal(&cond_empty);
        pthread_mutex_unlock(&mutex);
    }

    printf("consumer result: sum = %d\n", sum);
    return NULL;
}
    
```

:Consumer

(۱.۲)

:thread.c خروجی

```

consumed 982184
consumed 982183
consumed 982182
consumed 982181
consumer result: sum = 1783293664
    
```

(۱.۳)

گزارش نتایج :

برای اندازه گیری عملکرد دو مدل پیاده سازی، از دستور `usr/bin/time -v` در لینوکس استفاده شد تا اطلاعاتی در مورد System Time، User Time، Memory Usage و Elapsed Time، Total CPU Time بدست آید.

: process.c نتیجه

```
results of process :
  Command being timed: "./process"
  User time (seconds): 0.03
  System time (seconds): 0.39
  Percent of CPU this job got: 173%
  Elapsed (wall clock) time (h:mm:ss or m:ss): 0:00.24
  Average shared text size (kbytes): 0
  Average unshared data size (kbytes): 0
  Average stack size (kbytes): 0
  Average total size (kbytes): 0
  Maximum resident set size (kbytes): 1248
  Average resident set size (kbytes): 0
  Major (requiring I/O) page faults: 0
  Minor (reclaiming a frame) page faults: 83
  Voluntary context switches: 191
  Involuntary context switches: 113
  Swaps: 0
  File system inputs: 0
  File system outputs: 0
  Socket messages sent: 0
  Socket messages received: 0
  Signals delivered: 0
  Page size (bytes): 4096
  Exit status: 0
```

(۳.۱)

: thread.c نتیجه

```
results of thread :
  Command being timed: "./thread"
  User time (seconds): 0.02
  System time (seconds): 0.04
  Percent of CPU this job got: 103%
  Elapsed (wall clock) time (h:mm:ss or m:ss): 0:00.06
  Average shared text size (kbytes): 0
  Average unshared data size (kbytes): 0
  Average stack size (kbytes): 0
  Average total size (kbytes): 0
  Maximum resident set size (kbytes): 1608
  Average resident set size (kbytes): 0
  Major (requiring I/O) page faults: 0
  Minor (reclaiming a frame) page faults: 90
  Voluntary context switches: 184
  Involuntary context switches: 59
  Swaps: 0
  File system inputs: 0
  File system outputs: 0
  Socket messages sent: 0
  Socket messages received: 0
  Signals delivered: 0
  Page size (bytes): 4096
  Exit status: 0
```

(۳.۲)

بررسی و تحلیل نتایج :

توضیح پارامتر ها:

- User Time: مدت زمانی که CPU در حالت کاربر بوده است.
- System Time: مدت زمانی که CPU در حالت کرنل بوده است.
- Total CPU Time: کل زمانی که CPU صرف کرده را نشان می‌دهد.
- Elapsed Time: زمان واقعی صرف شده برای اجرای برنامه است.

User Time ➤

- پیاده سازی مبتنی بر فرایند: ۰/۰۳ ثانیه
- پیاده سازی مبتنی بر نخ: ۰/۰۲ ثانیه
- ❖ تحلیل: نزدیک به هم، زیرا در هر دو روش منطق محاسباتی یکسان است.

System Time ➤

- پیاده سازی مبتنی بر فرایند: ۰/۳۹ ثانیه
- پیاده سازی مبتنی بر نخ: ۰/۰۴ ثانیه
- ❖ تحلیل: تفاوت زیاد، نشان دهنده هزینه بالای عملیات سیستم عامل در مدل فرایند.

زیرا ارتباط بین دو فرایند نیازمند دخالت مستقیم کرنل است. هریار که producer داده ای را در pipe می‌نویسد، آن داده از فضای کاربر به فضای کرنل کپی می‌شود. وقتی که consumer داده را می‌خواند، داده از فضای کرنل به فضای کاربر فرزنده فرایند کپی می‌شود. این عملیات سربار بالایی دارد و به همین دلیل System Time در مدل فرایند بسیار بالا است. در مدل نخ، نخ ها در یک فضای حافظه مشترک در فضای کاربر اجرا می‌شوند و داده ها هرگز فضای کاربر را ترک نمی‌کنند فقط فقط برای عملیات سبک همگام سازی ارتباط با کرنل نیاز است.

Total CPU Time ➤

- پیاده سازی مبتنی بر فرایند : ۴۰/۲ ثانیه
- پیاده سازی مبتنی بر نخ : ۰/۶۰ ثانیه

❖ تحلیل : طبق پیش بینی مجموع زمان CPU در مدل فرایند بیشتر است. زیرا

$$\text{Total CPU Time} = \text{User Time} + \text{System Time}$$

Elapsed Time ➤

- پیاده سازی مبتنی بر فرایند : ۴۳/۰ ثانیه
- پیاده سازی مبتنی بر نخ : ۰/۶۰ ثانیه

❖ تحلیل : در این مثال، پیاده سازی با فرایند ۴ برابر سریع‌تر از پیاده سازی با فرایند است.

Memory Usage ➤ (بر اساس Maximum resident set size در تصاویر)

❖ تحلیل : طبق خروجی، مدل مبتنی بر نخ حافظه بیشتری از مدل مبتنی بر فرایند مصرف کرده است.

در مدل نخ، هنگام ایجاد یک نخ جدید، سیستم عامل یک stack مجزا با اندازه پیش فرض بزرگ به آن تخصیص می‌دهد.

اما در مدل فرایند، فرایند فرزند، بهینه سازی انجام داده و تنها در صورت نیاز، حافظه را کپی می‌کند.

در این آزمایش به دلیل پیچیده نبودن برنامه‌ها حافظه مصرفی مدل نخ بیشتر شده اما در برنامه‌های پیچیده و بزرگ، نخ‌ها به دلیل اشتراک حافظه، در مصرف حافظه بهینه‌تر عمل می‌کنند.

تابع (که در این پروژه مورد نیاز نبود) : exec()

تابع exec یکی از توابع خانواده‌ی exec در زبان C است که در سیستم‌عامل‌های شبه یونیکس (مثل Linux و macOS) برای اجرای یک برنامه‌ی جدید درون فرایند فعلی استفاده می‌شود.

وقتی یک فرایند تابع exec را فراخوانی می‌کند:

- کد فعلی فرایند جایگزین با برنامه‌ی جدید می‌شود.
- حافظه، stack، heap و بخش‌های کد فعلی پاک می‌شوند.
- فقط PID (شناسه فرایند) باقی می‌ماند.

یعنی بعد از اجرای موفق exec، دستور بعدی در برنامه‌ی فعلی هرگز اجرا نمی‌شود.

شکل کلی تابع:

```
int execp(const char *file, const char *arg, ..., (char *)NULL);
```

پارامترها:

۱. file : نام برنامه یا مسیر اجرایی که باید اجرا شود (می‌تواند فقط نام باشد چون در PATH جستجو می‌کند).

۲. arg : آرگومان‌های ورودی به برنامه‌ی جدید.

۳. آخرین آرگومان باید NULL باشد تا انتهای آرگومان‌ها مشخص شود.

نتیجه گیری :

در این پروژه، مسئله تولیدکننده-صرفکننده با دو روش مختلف شامل فرایندهای مستقل و نخهای همزمان در سیستم عامل لینوکس مورد پیاده‌سازی و بررسی قرار گرفت. ارزیابی هر دو مدل بر اساس سنجه‌های زمان کاربر، زمان سیستم، مجموع زمان CPU، زمان کل اجرا و میزان صرف حافظه صورت گرفت.

نتایج آزمایش‌ها نشان داد که روش مبتنی بر نخ به واسطه اشتراک کامل فضای حافظه بین نخ‌ها و کم شدن عملیات سیستمی، زمان سیستم بسیار کمتری نسبت به روش فرایند دارد. در مدل فرایند، هر داده برای انتقال باید از فضای کاربر به کرنل کپی شود و بار سیستم عامل بیشتر است، در حالی که نخ‌ها با هم در حافظه مشترک فعالیت می‌کنند و فقط برای همگام‌سازی نیاز به سیستم عامل دارند. همچنین مجموع زمان CPU و زمان اجرا مدل نخ‌ها تا چند برابر کمتر از مدل فرایند است که نشان‌دهنده کارایی بالاتر است.

در زمینه صرف حافظه مشاهده شد که نخ‌ها به علت تخصیص stack مجزا به هر نخ، در کارهای ساده حافظه بیشتری می‌گیرند، اما در برنامه‌های پیچیده و بزرگ به دلیل اشتراک داده‌ها عملکرد بهینه‌تری خواهند داشت.

در پایان می‌توان نتیجه گرفت برای مسائل هماهنگی و پردازش موازی که نیاز به اشتراک داده و سرعت بالا دارند، استفاده از نخ‌ها بسیار کارآمدتر و بهینه‌تر از فرایندهاست.